

a n-a venire

Vasile Andreica

În mijlocul unui local kitschos
în care zumzăie discuții despre nimic
și se cântă și se filmează cu gândul la onorarii,
etalat ca-ntr-un muzeu al figurilor de ceară,
Dumnezeu doarme fără griji -
oamenii s-au grăbit să-L boteze
după chipul și asemănarea lor.
Și acum, ca-n vremea lui Noe,
mâncau, beau, se însurau și se măritau.
Câteodată mai ieșeau - e adevărat - la aer curat:
la fumat.

Dormi, copilă, dormi în pace, uită-ne.
Destul te vom sui pe golgotele noastre
în mare parte imagine.
Dormi, pui de om, dormi, minune.
Orbi suntem, stupizi ne facem.

Și, Doamne, Tu dormi
și nimeni nu cade-n genunchi
în fața infinitei Tale reveniri.
Eventual Te trezesc să-și facă poză cu Tine -
iar Tu surâzi:
fie vouă după necredința voastră.